

ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME ANLAŞMALARI KAPSAMINDA VERGİLENDİRME ESASLARI

*PRINCIPLES OF TAXATION UNDER DOUBLE
TAX CONVENTIONS*

Mete AKÇAKIN^(*)

ÖZ

Ülkelerin kendi iç vergi mevzuatları gereği vergilendirdikleri gelirler, başka ülkelerin de kendi iç vergi mevzuatları gereği de vergilendirilebilmektedir. Bu durum, çifte vergilendirmeyi karşımıza çıkar-maktadır. Çifte vergilendirmeyi önlemek için ülkeler birbirleriyle anlaşmalar imzalamaktadır. Uluslara-rası anlaşma niteliğinde olan çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları uygulamada, ülkelerin kendi iç mevzuatlarından (kanunlardan) önceliği bulunmaktadır. Bu nedenle çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarında, detaylı düzenlemeler yer almakta ve bu anlaşmalara büyük önem verilmektedir. Çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları imzalandıkları ülkeler arasında hüküm ifade etmekle birlikte bu anlaşmalar, temel olarak tek tip anlaşmalar şeklinde düzenlenmektedir. Dolayısıyla anlaşmalar, küçük farklılıklar dışında, birbirinin aynısıdır. Bu durum da çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarının kav-ranmasını kolaylaştırmaktadır. Türkiye bugüne değin 80 ülke ile çifte vergilendirmeyi önleme anlaş-ması imzalamış olup; bu sayı her geçen gün artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları, Mukimlik, Bilgi Değişimi

ABSTRACT

An income which is taxed by a state due to its tax legislation may also be taxed by another state due to that state's domestic tax laws. This situation creates double taxation. States sign conventions between each other in order to prevent double taxation. Double tax conventions are international agreements and take precedence over domestic laws. Therefore, there are very detailed provisions in

^(*) Vergi Müfettişi

these conventions and they are given great importance. Double tax conventions are applicable only between the signatories, yet most of them are based on a model. Therefore, except for minor differences, they are pretty much the same. This makes it easy to understand these conventions. So far, Turkey has signed 80 double tax conventions and this figure increases.

Key Words: Double tax conventions, residence, exchange of information

1- GİRİŞ

Çifte vergileme, bir gelirin birden fazla ülkede aynı türden verginin konusuna girmesi, aynı gelirin hem elde edildiği ülkede hem de geliri elde eden kişinin yerleşik olduğu ülkede vergilendirilmesidir. Ülkeler çifte vergilendirmeyi önlemek için birbirleriyle vergi anlaşmaları imzalamaktadırlar.

İmzalanan çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarında; ticari kazançlar, uluslararası taşımacılık kazançları, serbest meslek kazançları, ücret gelirleri, emekli maaşları, kar payı gelirleri, faiz gelirleri, gayrimaddi hak bedeli gelirleri, gayrimenkul gelirleri, değer artış kazançları ve diğer gelirleri elde eden gerçek kişiler, şirketler, diğer tüzel kişi ve kurumların çifte vergilendirilmesinin önüne geçmek için ayrıntılı düzenlemeler yer almaktadır¹. Anlaşmalarda düzenlenen söz konusu gelirleri vergilendirme yetkisi ya mukim olunan (geliri elde edenin yerleşik olduğu) ülkeye ya da gelirin elde edildiği kaynak ülkeye bırakılmakta, bazı anlaşmalarda ise vergileme yetkisi her iki ülke arasında bölüştürülmektedir. Yine bazı anlaşmalarda, öncelikle vergilemenin her iki devlette de yapılmasının ardından diğer devlette ödenen vergi mukim olunan devlette mahsup edilmektedir. Ayrıca çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarının kapsamına, anlaşmalara taraf devletlerden birinde veya her ikisinde mukim olanlar girmektedir. Bu durumda anlaşmayı imzalayan her iki devletin mukimi olmayanlar anlaşmadan yararlanamamakta, devletlerin kendi iç vergi düzenlemeleri çerçevesinde vergilendirilmektedirler.

Türkiye de birçok ülke ile çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması imzalamış olup; Türkiye'nin imzaladığı ve yürürlükte olan anlaşmalar Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı'nın internet sayfasında yer almaktadır. Ülkeler arasında imzalanan çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları, detaylarda farklılıklar arz etmekle birlikte, temel olarak tek tip, ortak maddeler ve hükümler içermekte ve anlaşmalar birbirinin aynısı olmaktadır.

Çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarında ortak ve tek tip olarak düzenlenen hükümler ile çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarının temel prensiplerine makalenin ilerleyen bölümlerinde yer verilmiştir.

2- ANLAŞMALARIN KAPSADIĞI GELİRLER ve BU GELİRLERİN VERGİLENDİRİLMESİ

Çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarının kapsamına gelir üzerinden alınan vergiler girmekte olup, Türkiye'de gelir üzerinden alınan vergiler gelir vergisi ile kurumlar vergisidir. Bu durumda Türkiye açısından gelir ve kurumlar vergileri anlaşmaların kapsamında olmaktadır. Anlaşmalarda düzenlenen gelir türleri itibarıyla vergileme yetkisinin hangi devlette olacağına dair açıklamalar aşağıda yer almaktadır.

¹ 1 Seri No'lu Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Genel Tebliği

2.1- Ticari Kazançlar

Anlaşmalara taraf diğer devlette bulunan bir işyeri veya daimi temsilci vasıtasıyla elde edilen ticari kazançlar, yalnızca bu işyeri veya daimi temsilci vasıtasıyla elde edilen kazançlarla sınırlı olmak üzere diğer devlette, bu devletin iç mevzuatının öngördüğü usul ve esaslar uyarınca vergiye tabi tutulmaktadır. Diğer devlette yapılacak faaliyetlerin hangi hallerde işyeri veya daimi temsilci oluşturacağı konusu ise ayrıntılarıyla anlaşmalarda açıklanmaktadır. Örneğin, Türkiye’de mukim olan bir kişinin İtalya’da bulunan bir işyeri veya daimi temsilci vasıtasıyla ticari faaliyette bulunması durumunda, bu faaliyetten elde edilecek kazançlar İtalya’da, İtalyan devletinin kendi vergi mevzuatına göre vergiye tabi tutulmaktadır.

2.2- Uluslararası Taşımacılık Kazançları

Uluslararası taşımacılık kazançları kapsamına deniz, hava ve kara taşımacılık kazançları girmektedir. Deniz, hava ve kara ulaştırma araçlarının birden fazla ülkeye sefer yapmaları ve birden fazla ülkede çalışmaları ise uluslararası trafik şeklinde ifade edilmektedir. Uluslararası trafikte yapılan taşımacılık faaliyeti kapsamına bazı ülkelerde deniz, hava ve kara taşımacılığı; bazılarında ise yalnızca hava ve deniz taşımacılık kazançları girmektedir². Hava veya kara taşımacılığı yönünden anlaşmalarda vergileme yetkisi genellikle taşımacılık kazançlarını elde edenin mukim olduğu devlete bırakılmıştır. Deniz taşımacılığı yönünden ise bazı anlaşmalarda vergileme yetkisi mukim olunan devlete bırakılmış; bazı anlaşmalarda ise gelirin doğduğu kaynak devlete, kendi iç mevzuatına göre vergilendireceği tutara oranla %50 indirimli olarak vergilendirme hakkı tanınmıştır.

2.3- Serbest Meslek Kazançları

Söz konusu gelirlerin vergilendirilmesi ülkelere göre değişiklik göstermektedir. Bazı anlaşmalarda diğer devlette sabit bir yer veya 183 gün süre ile icra edilecek serbest meslek faaliyetleri bu diğer devlette vergiye tabi tutulur iken, bazı anlaşmalarda ödemenin diğer devlet mukimi tarafından yapılması, bazı anlaşmalarda da ödemenin diğer devletin mukimi olmayan bir kişi tarafından yapılması durumunda vergileme hakkı diğer devlete tanınmaktadır. Yine bazı anlaşmalarda hizmet diğer devlette icra edilmezse veya faaliyet süresi 183 günden daha az sürse bile diğer devletin vergileme hakkı bulunmaktadır. Dolayısıyla konu ile ilgili yapılacak değerlendirmede, her bir anlaşma hükmü ve maddesinin ayrı ayrı dikkate alınması gerekmektedir.

2.4- Ücret Gelirleri

Ücret gelirlerinde vergileme hakkı hizmet erbabının mukim olduğu devlete bırakılmıştır. Ancak, hizmetin diğer devlette icra edilmesi ve ücret geliri elde edenlerin diğer devlette toplam 183 günü aşacak şekilde bulunmaları veya kendilerine yapılan ödemelerin diğer devlette mukim olan işverenlerce yapılması veyahut kendilerine yapılan ödemelerin işverenin diğer devlette sahip olduğu bir işyerinden ya da sabit yerden yapılması koşullarından birinin diğer devlette oluşması durumunda vergileme bu diğer devlette ve bu devletin kendi iç vergi mevzuatı çerçevesinde yapılmaktadır. Ayrıca 183 günlük

² 2 Seri No’lu Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Genel Tebliği

sürenin hesaplanmasında anlaşmalarda mali yıl, takvim yılı ya da herhangi bir kesintisiz 12 aylık dönem gibi ölçütlerden birisi yer aldığından, yapılacak değerlendirmede, her bir anlaşma hükmü ve maddesinin ayrı ayrı dikkate alınması gerekmektedir.

2.5- Emekli Maaşları

Anlaşmalarda kamu sektörü emekli maaşları ile özel sektör emekli maaşları ayrı ayrı düzenlenmektedir. Bir gerçek kişiye kamu görevi karşılığında yapılan ücret ve benzeri ödemeler ile bağlanan emekli maaşlarını vergilendirme yetkisi bazı anlaşmalarda bu tür gelirleri ödeyen devlete ait iken, bazı anlaşmalarda bu gelirleri elde edenlerin mukim oldukları devlette olmaktadır. Ayrıca kamu iktisadi kuruluşlarında çalışanların ücret gelirleri ile emekli maaşlarının vergilendirilmesi bağımlı faaliyetler, müdürlere yapılan ödemeler veya emekli maaşları ile ilgili anlaşma maddesi hükümlerine göre yapılmaktadır. Yurt dışında özel sektörde belli bir süre çalıştıktan sonra emekliliğe hak kazanan kişiler yönünden, diğer devlet kaynaklı elde edilen emekli maaşlarının hangi ülkede vergilendirileceği; bazı anlaşmalarda kişinin mukim olduğu devlete bırakılırken, bazı anlaşmalarda ise ödemenin yapıldığı devlete bırakılmaktadır. Ayrıca, Türk Gelir Vergisi Kanununda yabancı ülkelerde bulunan sosyal güvenlik kurumları tarafından ödenen emekli, maluliyet, dul ve yetim aylıkları vergiye tabi tutulmadığından, vergileme hakkı anlaşmalarla Türkiye'ye bırakılsa dahi Türkiye'de bir vergilendirme yapılmamaktadır.

Türkiye'nin imzaladığı çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarının birçoğunda öğretmen ve öğrencilerle ilgili düzenlemelere yer verilmiştir. Çeşitli amaçlarla diğer devlette bulunan öğretmenler, araştırmacılar veya profesörlerin elde ettikleri gelirler, genellikle 2 yıl süreyle sınırlı olmak üzere bu devlette vergiye tabi tutulmamaktadırlar. Ancak vergilendirilmeme için, kendilerine yapılan ödemelerin bulundukları devletin dışından yapılmış olması, örneğin mukimi oldukları devletten yapılmış olması, gerekmektedir. Diğer devlete öğrenim veya mesleki eğitim amacıyla giden öğrenci veya stajyerlerin bu amaca yönelik olarak elde ettikleri gelirler, süreyle sınırlı olmaksızın, bu devlette vergiye tabi tutulmamaktadırlar. Ancak vergilendirilmeme için, kendilerine yapılan ödemelerin bulundukları devletin dışından yapılmış olması, örneğin mukimi oldukları devletten yapılmış olması, gerekmektedir. Öğretmenlerle ilgili özel bir düzenlemenin yer almadığı anlaşmalarda söz konusu kişilerin ücret gelirleri, kamu görevlisi olmaları durumunda kamu görevleri ile ilgili maddede, kamu görevlisi olmaları durumunda ise ücretlere ilişkin madde hükümlerine göre vergilendirilmektedir.

2.6- Kar Payı, Faiz Gelirleri ile Gayrimaddi Hak Bedelleri

Türkiye'nin imzaladığı çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarında kar payı, faiz ve gayrimaddi hak bedellerinden elde edilen gelirlerin vergilendirilmesinde vergileme hakkı, bu gelirleri elde edenlerin mukim olduğu devlete bırakılmıştır. Ancak, bu tür gelirler elde edildikleri devlette de anlaşmalarda belirtilen oranları geçmeyecek şekilde vergiye tabi tutulmaktadırlar. Anlaşmalarda yer alan vergi oranları vergilemede yapılacak maksimum oranı ifade etmekte olup, bu oranların üzerinde bir vergileme yapılması mümkün değildir. Ancak, anlaşmalara taraf devletlerin iç mevzuatlarında bu tür gelirler için veya anlaşmalarda ele alınan diğer gelir unsurları için daha düşük bir vergi oranı uygulanıyor ise bu durumda anlaşmalarda yer alan oranlar değil, mükellefin lehine olan bu düşük oranlar uygulanmaktadır.

Ancak, kar payı, faiz ve gayrimaddi hak bedellerinden elde edilen gelirleri elde edenlerin diğer devlette bir işyerine veya sabit yere sahip olmaları ve bu tür gelirlerin bu işyeri veya sabit yer ile bağlantılı olarak elde edilmeleri durumunda bu gelirler, bu diğer devletin iç mevzuatı çerçevesinde duruma göre ticari kazanç veya serbest meslek kazancı kapsamında vergiye tabi tutulmaktadır³.

2.7- Gayrimenkullerden Elde Edilen Gelirler

Diğer devlette bulunan gayrimenkullerin kiraya verilmesinden elde edilen gelirler gayrimenkulün bulunduğu devlette ve bu devletin kendi iç mevzuatına göre vergiye tabi tutulmaktadır. Örneğin, Fransa'da yerleşik bir Türk vatandaşının Türkiye'de sahip olduğu bir gayrimenkulü kiraya vermesinden elde ettiği kira gelirleri Türkiye'de vergiye tabi tutulmaktadır. Ancak Türkiye'de ödenen vergi Fransa'da ödenecek vergiden istisna edilerek çifte vergilendirmenin önüne geçilmiş olmaktadır.

2.8- Değer Artışı Kazançları

Diğer devlette bulunan gayrimenkullerin elden çıkarılmasından doğan değer artışı kazançları için vergileme, söz konusu gayrimenkulün bulunduğu devlette ve bu devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde yapılmaktadır. Diğer devlette bulunan ticari veya mesleki işyerlerinin veya bunların aktifine kayıtlı menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan değer artışı kazançları, işyerinin bulunduğu devlette ve bu devletin iç mevzuatı çerçevesinde vergilendirilmekte; uluslararası taşımacılık yapan firmaların taşımacılık araçlarını elden çıkarmaları dolayısıyla elde edecekleri kazançlar da mukim oldukları devlette vergiye tabi tutulmaktadır. Bunların dışında kalan mal varlıklarının elden çıkarılmasından doğan değer artış kazançları duruma göre bu varlıkları elden çıkaranların mukim olduğu devlette veya gelirin elde edildiği kaynak devlette vergilendirilmektedir.

2.9- Diğer Gelirler

Anlaşmalarda yer almayan; ikramiye, ödüller, bahis kazançları ve nafakalar gibi; diğer gelir unsurlarının vergilendirilmesi konusu her bir anlaşmada farklı düzenlenmiştir. Buna göre diğer gelirlerin vergilendirilmesi bazı anlaşmalarda mukim olunan devlete, bazı anlaşmalarda ise gelirin doğduğu devlete bırakılmıştır.

3- HER İKİ ÜLKEDE ÖDENEN VERGİLERİN DURUMU

Türkiye'de yerleşik olanların anlaşmalara taraf olan diğer devlette ödedikleri vergiler için, elde edilen gelir unsurlarına göre mahsup veya istisna sistemi uygulanmaktadır. Anlaşmalarda mahsup yönteminin yer aldığı durumda uygulama, Türkiye'de yürürlükte olan gelir ve kurumlar vergisi kanunlarındaki yabancı ülkelerde ödenen vergilerin mahsubuna ilişkin madde hükümleri çerçevesinde yürütülmektedir. Anlaşmalarda istisna yönteminin yer aldığı durumda ise uygulama, diğer devlette anlaşma hükümleri çerçevesinde ödenen vergiler Türkiye'de vergiden istisna edilmekte, dolayısıyla, yurt dışı gelirleri genel sonuç hesaplarına intikal ettirilmeyle birlikte vergi matrahının dışında bırakılmaktadır.

³ 1 Seri No'lu Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Genel Tebliği

4- ANLAŞMALARDA DÜZENLENEN DİĞER HUSUSLAR**4.1- Mukimliğin Belirlenmesi**

Çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarının hükümlerinden yararlanmak isteyenlerin ilgili makamlara mukimlik belgesi ibraz etme zorunluluğu bulunmaktadır. Türkiye’de mukim olanlar yönünden mukimlik belgesi Gelir İdaresi Başkanlığı (Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı mükellefleri açısından Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı) tarafından düzenlenmektedir⁴.

Anlaşmalarda gelirleri elde edenlerin hangi ülkenin mukimi olduğunun belirlenmesi, hangi ülke tarafından vergilendirileceği açısından önem arz etmektedir. Bu açıdan anlaşmalarda kişiler; ikametgah, yaşanılan ev, kanuni merkez, iş merkezi veya benzeri herhangi bir sebeple bir devlette vergi mükellefi iseler söz konusu devletin mukimi olarak nitelendirilmektedirler⁵. Ancak, kişiler söz konusu sebeplerle her iki devlette de mükellef (dolayısıyla mukim) olarak kabul edilmektedirler.

Bu durumda gerçek kişiler, anlaşmalara taraf devletlerden birinde devamlı bir meskenlerinin bulunması halinde bu devletin, her iki devlette de bir meskene sahip olmaları durumunda ise, kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yoğun olduğu devletin mukimi olarak kabul edilmektedirler. Ancak, yukarıdaki kriterler kullanılmasına rağmen sorun çözülmiyorsa, sürekli oturma yeri ve hangi ülkenin uyruğunda olduklarına göre mukimlik belirlenmektedir. Gerçek kişinin her iki devletin de uyruğunda olması ya da ikisinin de uyrukluğunda olmaması halinde, konu iki ülke tarafından karşılıklı anlaşarak açıklığa kavuşturulmaktadır.

Şirketler ve diğer tüzel kişi ve kurumlarda bu durumla karşılaşılması halinde ise, iş merkezi, kanuni merkez, kurumlaşılın (örgütlenilen) yer ölçütlerine göre mukimlik açıklığa kavuşturulmaktadır⁶. Bütün bu ölçütler de konuyu açıklığa kavuşturmaya yetmiyorsa, her iki ülke yetkili makamlarına sorunun çözümü konusunda yetki verilerek çözüm sağlanmaktadır.

4.2- Anlaşmaya Taraf Olan Ülkelerin Vatandaşlarına Ayrım Yapılmaması İlkesi

Anlaşmalara göre, diğer devlette faaliyette bulunan vatandaşların bu diğer devlette, bu devletin aynı koşullara sahip vatandaşlarına kıyasla daha farklı veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacakları hükme bağlanmaktadır. Ayrıca teşebbüslerin diğer devlette sahip oldukları işyerlerinin, bu diğer devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine kıyasla daha ağır bir vergilemeye tabi tutulmayacakları öngörülmekte, ayrıca ayırım yapmama prensibinin, bir akit devletin bir veya birkaç mukimi tarafından doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen ya da tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen diğer akit devlet teşebbüsleri için de geçerli olduğu belirtilmektedir.

4.3- Bilgi Değişimi ve Karşılıklı Anlaşma

Çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarının temel amacı aynı gelirin hem elde edildiği ülkede hem de geliri elde eden kişinin yerleşik olduğu ülkede vergilendirilmesinin önüne geçmektir. Diğer bir amacı da vergi kaçakçılığını önlemek olup; bu kapsamda, anlaşmalara taraf olan devletler iki devlette faaliyet gösteren tam ve dar mükelleflerin işlemleri, diğer devlette ödenen vergiler veya tahsil edilen

⁴ 2007/1 Sıra No’lu Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Sirküleri.

⁵ 2012/1 Sıra No’lu Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Sirküleri

⁶ 2013/1 Sıra No’lu Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Sirküleri

gelir unsurları, diğer devlette sahip olunan varlıklar ve bunların elden çıkarılması, merkez ile işyeri arasında gelir aktarımına ilişkin bilgiler, bağlı işletmeler arasındaki transfer fiyatlandırmaları, kullanılan belgelerin gerçek olup olmadığı ile belgelerde yazılı tutarların kayıtlarda ne şekilde yer aldığı gibi konularda bilgi değişiminde bulunabilmektedirler. Anlaşmaların hükümlerine göre, mükellefler hakkında alınan bilgiler gizli tutulmakta ve sadece anlaşmaların konusuna giren vergilerin uygulanmasıyla görevli kişi veya makamlara verilebilmektedir.

Anlaşmalara taraf devletlerde mukim olanların, ilgili anlaşmanın uygulanmasının kendileri bakımından anlaşma hükümlerine uymadığı kanaatine varmaları halinde, sorunun çözülmesi bakımından durumu mukim oldukları devletin yetkili makamına iletebilmektedirler. Anlaşmalarda uyruklu dikkate alınarak bir ayrımcılık yapılmış ise bu durumda başvuru, mukim olunan devlete değil uyrukluğunu taşıdıkları devlete yapılacaktır. Bu şekilde kendisine başvurulmuş yetkili makam vergilemede hata yapıldığı konusunda mükellefi haklı bulursa, konuyu diğer devletin yetkili makamına iletmekte ve sorun yetkili makamlar nezdinde çözülmeye çalışılmaktadır. Taraf devletlerin yetkili makamları arasında sorunun çözümüne yönelik ulaşılan sonuç mükellefi tatmin ederse sorun giderilmiş olmakta; mükellef sonuçtan memnun kalmaz veya yetkili makamlar sorunun çözümü konusunda uzlaşmaya varamazlarsa konu, vergi tarhiyatının yapıldığı devletin vergi mahkemesine intikal etmektedir.

5- SONUÇ

Uluslararası anlaşmalar uygulanma önceliği bakımından ülkelerin kendi iç mevzuatlarından (kanunlardan) önce gelmektedir. Çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları da gelir üzerinden alınan vergileri kapsamakta olup, Türk gelir ve kurumlar vergisi kanunlarına göre uygulama önceliği bulunmaktadır. Anlaşmalarda gerçek kişiler, şirketler, diğer tüzel kişi ve kurumlar tarafından elde edilen ticari kazanç, uluslararası taşımacılık kazancı, serbest meslek kazancı, ücret geliri, emekli maaşı, kar payı geliri, faiz geliri, gayrimaddi hak bedeli geliri, gayrimenkul geliri, değer artış kazancı ve diğer gelirler hakkında düzenlemeler içermektedir. Bunun yanında anlaşmalarda mukimlik sorununa yönelik belirlemeler de yapılarak karşılaşılmaması muhtemel sorunların önüne geçilmeye çalışılmakta, ayrıca bilgi değişimi ile karşılıklı görüşme ve anlaşma mekanizmaları gibi düzenleyici tedbirler de imza altına alınmaktadır. Bu açıdan bakıldığında anlaşmaları imzalayan ülkeler ve anlaşmanın kapsamına giren gelirleri elde eden kişiler taraflarından dikkate alınması gerekmektedir.

KAYNAKÇA

- 1 Seri No'lu Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Genel Tebliği
- 2 Seri No'lu Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Genel Tebliği
- 2007/1 Sıra No'lu Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Sirküleri
- 2012/1 Sıra No'lu Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Sirküleri
- 2013/1 Sıra No'lu Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Sirküleri
- www.gib.gov.tr/uluslararasımevzuat